

कालक्रमेणाथ तयोः प्रवृत्ते स्वद्वययोग्ये सुरतप्रसङ्गे ।
 मनोरमं यौवनमुद्धृत्या गर्भी ऽभवद्भूधरराजपत्न्याः ॥१९॥
 असूत सा नागवधूपभोग्यं मैनाकमम्भोनिधिबद्धसख्यम् ।
 क्रुद्धे ऽपि प्रक्षच्छिदि वृत्रशत्राववेदनाज्ञं कुलिशक्षतानाम् ॥२०॥
 अथापमानेन पितुः प्रयुक्ता दक्षस्य कन्या भवपूर्वपत्नी ।
 सती सती योगविसृष्टदेहा तां जन्मने शैलवधूं प्रपेदे ॥२१॥
 सा भूधराणामधिपेन तस्यां समाधिमत्यामुदपादि भव्या ।
 सम्यक्प्रयोगादपरिक्षतायां नीताविवोत्साहगुणेन सम्पत् ॥२२॥
 प्रसन्नदिक्यांशुविविक्तवातं शंखस्वनानन्तरपुष्पवृष्टिः ।
 शरीरिणां स्यावरजङ्गमानां सुखाय तज्जन्मदिनं बभूव ॥२३॥

19. Postquam ambobus per aliquod tempus voluptatis fruitio, ipsorum pulchritudini respondens, duraverat, montium regis uxor, pulcherrimam iuventutem gestans, gravida facta est.

20. Peperit illa MAINAKAM filium, quo serpentum puellae gavisurae erant; qui, amicitia cum Oceano facta, quanquam VRITRAE inimicus, montium alas abscindens, iratus erat, dolorem e fulminum ictibus non cognovit.

21. Tum vero casta SATIS puella, prima SIVAE uxor, patris DAKSHAE contemptione mota, devotione corpus relinquens, pillam montis uxorem adiit, ut iterum nasceretur.

22. Faustaquoque illa a montium domino progenita est ex uxore, meditationi addicta, sicut per bonam agendi rationem a perseverantiae virtute prosperitas progignitur ex honestate illaesa.

23. Illius dies natalis, quo plagrae coelestes splendebant, ventus sine pulvere spirabat, atque post concharum sonum florum pluvia decidebat, omnibus rebus corporeis, et stabilibus et mobilibus, voluptati erat.